

Ömrümün Kârı

– S.SAMYELİ · 31 Aralık 2009

Çok uzaktan geldim anlayın beni.
Hasretten deliye döndüm albayım.
Siz anlamazsanız kim anlar beni?
Özlemim sabrımı zorlar albayım.

Gurban olam onun selvi boyuna.
Müsade et hadi gidem yanına.
Mecalim kalmadı inan yarına.
Kokusu burnum da sızlar albayım.

Prasüdür neyin koyup araya.
Bir avuç tuz basma coşan yaraya.
O gözleri ela kaşı karaya.
Yürekte kor oldu közler albayım.

Bu kadar inceden eleme unu.
Umudumu kırıp bükme boynumu.
Kaç gece oldu ben görmedim onu.
Gözümde hayali gitmez albayım.

Boş laflara boğup eyleme beni.
Titriyor dizlerim kalmadı ferî.
Öpüp koklamadan o cennet teni.
Yürekte bu sızı bitmez albayım.

Çatma kaşını hem dönme duvara.
Efkarım arttı bak ver bir sigara.
Ne zorlukla geldim ben buralara.
Çözemezsin sen bu sırrı albayım.

Çiğirim köz oldu yanıyor beyim.
Ver hadi ayağın elin öpeyim.
Daha bundan başka ben ne diyeyim.
O benim gözünün nuru albayım.

Sana ömrümce hep dua ederim.
Onsuz bomboş kaldı dolmuyor evim.
Müsade et onu bir kez göreyim.
O benim evimin eri albayım.

Açın kapıları yığidim gelsin.
Gururum çağlasın sinemi delsin
Köz olan bagrama su serpiversin.
O benin gözümün feri albayım.

Sürüden ayırdım yolladım bura
Kardeşleri hazır onlar da sıra.
Sanma ki deliyim, anayım ana!
O benim ömrümün kârı albayım.

Tükettin lisanı kalmadı sözüm.
Belki de göremem kapanır gözüm.
En yüce makama emanet kuzum.
Bu Vatan, bu Bayrak bizim albayım.

Safiye Samyeli